She is holy, but her actions are not holy - דיא קדש ואין מעשיה קדש - דיא קדש ואין מעשיה

Overview¹

The גמרא explained the view of the one who maintains that מעשה are forbidden only מדרבנן (but are מותר מדאורייתא) from the פסוק סf איז השבת כי קדש את השבת. 2 the words קדש היא are an exclusion; only the תוספות, but not מעשה שבת. Our תוספות clarifies why this exclusion is necessary.

ולא סגי דלא ליכתוב לא היא ולא קדש³ -

And it would not suffice if neither קדש not היא were written -

דמכל שתעבתי לך הוה אסרינן באכילה והכי איתא בהדיא בפרק כל הבשר (חולין דף קטון, ושם): For we would have been forbidden to eat מעשה שבת based on the פסוק of לא תאכל כל תועבה, which is expounded to mean do not eat anything which I (ה') proclaimed to be a תועבה for you, and this is explicitly stated so in פרק כל הבשר.

Summary

If not for the מיעוט of קדש היא, we would have assumed that מעשה שבת are אסורים באכילה based on the דרשה on באכילה.

Thinking it over

Is the word היא alone sufficient to negate לא תאכל כל תועבה, or do we require both words קדש היא?

¹ See ('Overview' to the) previous תוס' ד"ה מה

 $^{^2}$ שמות (תשא) לא.יד.

³ The word אדא may indicate that מעשה שבת are prohibited (from eating), the word הדא teaches us that מעשה שבת are permitted (to be eaten). However, if the חורה would not write both of them, there would seemingly be no reason to prohibit מעשה שבת (since it does not state קדש), and therefore no need for איז (to permit מעשה שבת).

 $^{^{4}}$ גדרים (ראה) ד,ג.